

základní státní reální poplatek byl napaden rekurem a že tento původně vyměřený převodní poplatek 246.750 Kč byl snížen na 70.000 Kč. Exekuční soud může při pohledávkách z důvodu práva veřejného, jako jsou pohledávky na daních, poplatech a veřejných dávkách rozhodovati v případě odporu sám jen o otázce, přísluší-li takové pohledávce právo zástavní, a o jeho pořadí. Uplatňuje-li se však odporem, že pohledávka taková není po právu, nebo je-li sporná správnost její výměry, může o těchto otázkách, spadajících do oboru práva veřejného, rozhodovati jenom příslušný úřad správní. (§ 33 vl. nař. ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 sb. z. a n.). Proto měl odpor banky M. proti správnosti výměry dávky býti poukázán podle třetího odstavce § 231 ex. ř. na pořad správní. Nerozhoduje, zda banka M. tvrdila, že podala rekurs proti platebnímu rozkazu obce pražské, jímž ona 10% přírážka byla vyměřena, ježto v důsledku příznivého vyřízení rekursu proti výměře základního státního převodního poplatku i o výši obecní přírážky k němu může rozhodovati zase jen úřad správní a tento posoudí význam toho, zda byl či nebyl podán zvláštní rekurs proti výměře přírážky, i význam vlivu té okolnosti na výměru přírážky, byl-li podán toliko rekurs do výměry státního základního poplatku. Rovněž právem stěžuje si banka M. do toho, že přes její odpor proti přikázání 100.000 Kč na úroky z pohledávky záložny V. podle prohlášení ze dne 30. března 1920 byly tyto úroky záložně V. přikázány v rámci vedlejší hypoteky za úroky z prodlení. Exekuční soud může sám vyříditi odpor hypotekárního věřitele, jde-li o řešení právní otázky na základě nesporného skutkového podkladu. Má-li však býti rozhodnuto o odporu na základě sporných skutkových okolností, nutno ho poukázati na pořad práva. Banka M. vznesla proti přikázání úroků v rámci vedlejší hypoteky za úroky z prodlení odpor proto, že jistota za úroky z prodlení do 100.000 Kč byla vložena do knihy pozemkové nedopatřením, že v zástavním prohlášení ze dne 30. března 1922 zřízena byla zástava jen pro pohledávku hlavní do výše 1,300.000 Kč a pro vedlejší závazky do výše 100.000 Kč a že jistota pro úroky byla obsažena jenom v žádosti knihovní. Tuto okolnost však záložna V. popřela. Exekuční soud se nepokusil zjistiti obsah onoho prohlášení a získati tak nesporný skutkový základ pro řešení právní otázky, bylo-li oním prohlášením zřízeno sporné zástavní právo pro úroky z prodlení po právu, je-li pro ně důvod tvrzený, totiž zástavní smlouva. Proto nemohl exekuční soud, nemaje nesporného skutkového základu, rozhodovati o právní otázce, je-li vložené zástavní právo pro úroky z prodlení po právu. Měl tedy v tomto směru odpor banky M. poukázati na pořad práva.

Čís. 7858.

Exekuční řízení se končí již právoplatným příklepem, nikoliv teprve právoplatností rozvrhového usnesení, a nelze je napotom odložit.

Pro povolení poznámky spornosti stačí, že byla tím, kdo byl vkladem do pozemkové knihy dotčen ve svém knihovním právu, podána za-

loba o neplatnost vkladu a o obnovení dřívějšího stavu. Lhostejno, že jest odporováno nabytí vlastnického práva příklepem v exekuční dražbě.

(Rozh. ze dne 10. března 1928, R I 133/28.)

Soud první stolice zamítl návrhy dřívějšího vlastníka vydražených nemovitostí, by bylo odloženo pokračování v exekučním řízení až do právoplatného rozhodnutí sporu a by bylo v pozemkové knize poznamenáno, že jest podána žaloba o zrušení udělení příklepů a vkladů vlastnického práva k vydraženým nemovitostem. Důvody: Bylo již vydáno rozvrhové usnesení, řízení exekuční je již skončeno a skončené řízení nelze odložit. Zamítá se i návrh strany žalující, by podání žaloby bylo poznamenáno v pozemkové knize při příslušných vkladech práva vlastnického pro jednotlivé vydražitele, neboť poznámka tato má býti ve skutečnosti poznámkou spornosti (§ 20 b) a 61 knih. zákona) a může se jí domáhati pouze ten, kdo se cítí dotčen ve svém právu knihovním; strana žalující nemá však knihovního práva v příslušných knihovních vložkách. Rekursní soud odložil pokračování v exekuci až do právoplatného rozhodnutí sporu a povolil knihovní poznámku, že jest podána žaloba o zrušení udělení příklepů a vkladů vlastnického práva. Důvody: Stížnost jest opodstatněna. Nelze souhlasiti s názorem prvního soudu, že vydáním rozvrhového usnesení je řízení exekuční skončeno, když rozvrhové usnesení dosud nenabylo právní moci. Teprve až toto usnesení nabyde moci práva, bude řízení exekuční skončeno, jak výslovně též uvádí Dr. Neumann ve svém komentáři k ex. ř. II. vyd. str. 165. Bylo proto v tomto směru stížnosti vyhověno a usnesení prvního soudu změněno. Rovněž nesprávně vykládá soud první i ustanovení § 61 knih. zák., jsa toho názoru, že se poznámky spornosti může domáhati jen ten, kdo dosud v knihách má právo knihovní. Kdyby tento názor měl býti správným, nemohl by si dřívější vlastník podavší žalobu proti vlastníku pozdějšímu poznámku spornosti vymoci. Ježto je nesporno, že stěžovatelka byla dřívější vlastníci nemovitostí, o něž jde, nelze jí upříti právo, by, podavší žalobu o neplatnost vkladu vlastnického práva pro jejího nástupce, domáhala se poznámky spornosti tohoto vkladu ve smyslu § 61 knih. zák. Slova »ve svém knihovním právu« v § 61 knih. zák. nutno vykládati tak, že knihovní právo žalobkyni musilo příslušet, a nikoli že jí musí také ještě příslušet v době podání žaloby.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu, pokud napadl usnesení rekursního soudu ohledně povolení odkladu exekuce, napadené usnesení v této části změnil a obnovil rozhodnutí prvního soudu; jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

[Illegible handwritten text]

S názorem rekursního soudu, že exekuční řízení skončeno jest teprve právoplatností rozvrhového usnesení, nelze souhlasiti. Podstatným zna-

kem exekučního řízení jest, že směřuje proti dlužníkovi jako straně povinné. Pravoplatným příklepem přestal dlužník býti stranou v řízení exekučním. Tím změnilo dosavadní řízení svou povahu jako řízení proti dlužníkovi a řízení, v němž jde o poměr mezi věřitelem a dlužníkem, a stalo se nadále, — přes to, že upraveno jest předpisy řádu exekučního, — řízením spíše úpadkovým, kde jde jen o rozdělení fondu získaného exekuční dražbou (viz sb. n. s. čís. 3386, 3702, 3703, 5367). Právem proto rozhodl první soud, že řízení již skončené odložití nelze a bylo jeho rozhodnutí obnoviti.

Naproti tomu bezdůvodným jest dovolací rekurs proti povolení poznámky spornosti (§ 61 knih. zák.). Mínil-li dovolací rekurent, že tato poznámka neměla býti povolena, protože nabytí vlastnického práva příklepem lze odporovati jen prostředky exekučního řádu, jest k tomu uvést, že, jde-li o poznámku spornosti, stačí pro její povolení, že, jak tomu bylo i v projednávaném případě, byla tím, kdo vkladem do pozemkové knihy byl ve svém knihovním právu dotčen, podána žaloba o neplatnost vkladu a o obnovení dřívějšího stavu (§ 61 knih. zák.). Zkoumati oprávněnost, důvodnost žaloby při povolování poznámky nelze, rozhodnutí o tom ponechati nutno dotyčnému sporu.

Čís. 7859.

Zajištění půdy drobným pachtýřům (zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Zákaz zcizení v pozemkové reformě vztahuje se i na zcizení exekuční dražbou, stíhá však jen nemovitosti, na něž se vztahuje podle obsahu příslušné listiny (knihovního zápisu), nikoliv i nemovitosti volné, s nimiž jsou nemovitosti stížené zákazem zapsány v jedné knihovní vložce.

(Rozh. ze dne 10. března 1928, R I 134/28.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou polovice domu čp. 24, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Jak z knihovního výpisu o vložce čís. 24 zřejmo, zapsána jest na knihovním tělese označeném jako dům čís. 24 a sestávajícím z obydlí stavení čís. 24 se stavební parcelou a zahradou č. kat. 19 a 29, jakož i z rolí č. kat. 560, 678/11 a 833/8 pod pol. 21 na listu C) sub Pres. 15. dubna 1924 č. d. 831 kromě poznámky závazku podrobiti pozemky č. kat. 560, 678/11 a 833/8 zcelovacímu řízení podle § 22 (3) zákona čís. 318/19 ve znění zákona čís. 166/21 a kromě závazku ku směně těchto pozemků podle § 22 (4) zákona čís. 318/19 ve znění zák. čís. 166/21 také poznámka omezení zcizení pozemků těch podle § 22 (2) zákona čís. 318/19 ve znění zákona čís. 311/20; poznámka posléze uvedená zapsána jest též na listu B) pod pol. 8. Z těchto poznámek jest vidno, že pozemky č. kat. 560, 678/11 a 833/8 byly přiděleny vlastníkům domu čís. 24 na základě zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům. Z úmyslu zákonodárce